

Jardí de les Escoles Ribas

Rubí

Ubicació

Comarca: Vallès Occidental
Lloc/Adreça: Escoles Ribas. 08191-RUBÍ
Emplaçament Al recinte de les Escoles Ribas

Coordenades:

Latitud: 41.48789
Longitud: 2.0356
UTM Est (X): 419493
UTM Nord (Y): 4593369

Classificació

Número de fitxa 08184-25
Àmbit: Patrimoni natural
Tipologia Zona d'interès
Segle XX
Any 1915
Estat de conservació Regular
Notes de conservació: Com tots els elements del patrimoni natural té un alt grau de fragilitat davant els canvis a les condicions ambientals.
Protecció Inexistent
Accés Restringit
Ús actual: Social
Titularitat Privada
Titular: Patronat Escoles Ribas, C/ Lluís Ribas, 2, 08191-RUBÍ
Autor de la fitxa Juana Maria Huélamo - ARQUEOCIÈNCIA
Data de registre de la fitxa: dj., 25/01/2001 - 01:00

Descripció

Envoltant l'edifici de les Escoles Ribes, a un pendent que ocupa tota una illa de cases i en un estat relativament descuidat, especialment en els espais ocupats pels parterres, es troben un bon nombre d'espècies vegetals que formen una mena d'oasi al mig de la ciutat. Dins el jardí destaca un teix, el més gran de Rubí. Els elements vegetals es complementen amb dues fonts modernistes decorades amb picadís. Una interessant reixa de ferro treballat a la forja constitueix la tanca de tot l'espai.

Observacions:

A més del seu valor com a espai vegetal al mig de la ciutat, s'ha de destacar amb molt el simbòlic que posseeix per a molts rubinencs.

Història

És una obra filantròpica dels germans Ribas: Frederic, Rosend i Lluís. Fabricants de vellut amb una fàbrica a Rubí que donava feina a 350 obrers -el Vapor Nou (RUFÉ, 1985a)- sembla que els propietaris no eren massa populars entre aquests. El darrer germà, Lluís, va morir el 1908 i va deixar un llegat per a la construcció i el posterior manteniment de l'escola, doncs volia que fos gratuïta per a tots els fills dels treballadors. Es va acabar el 1915 i va entrar en funcionament l'any següent (PRAT, 1999). L'administrador del llegat, Jaume Carner, va ser qui va impulsar la construcció del Col·legis nous o escoles Ribas (també l'orfenat Ribes a la Vall d'Hebró a Barcelona). Aleshores es trobaven a les afores de Rubí, i al davant, al "camp del Caïrot" s'hi posava la màquina de batre, constituint, sense dubte, un dels edificis més impressionants de la població (RUBÍ, 1993).

Bibliografia

PRAT, Josep (1999) "Rubí. Passat, present i futur d'una ciutat jove i dinàmica" Rubí. Guia Local. Pp. 6-10, Ed. Hermes Comunicacions RUBÍ, 75 ANYS (1993) "Rubí. 75 anys a tot tren ". Butlletí del Grup de Col·laboradors del Museu de Rubí, Núm. 37, p. 215-222. Rubí: Grup de Col·laboradors del Museu de Rubí. RUFÉ I MAJÓ, Miquel (1985a) "Toponímics rubinencs", Butlletí del Grup de Col·laboradors del Museu de Rubí, Núm. 16, pp. 355-357. Rubí: Grup de Col·laboradors del Museu de Rubí.

